

Scenograf og kunstner Karin Trille Høy

4. november 2014

Kære beskæftigelsesminister og medlemmer af Folketingets Beskæftigelsesudvalg.

Jeg håber I har 5 minutter til at læse en historie fra det virkelige liv - om en freelance scenograf og kunstners møde med dagpengesystemet.

Jeg vil samtidig bruge anledningen til at stille jer nogle spørgsmål:

HVORFOR: Skal man både til møde i jobcentret og i sin a-kasse, hver 3. måned, når det er den samme information man får, en gentagelse (vi er jo ikke tungnemme).

I en tid hvor der skal spares, virker det som dobbelt økonomi. De penge kunne måske bruges til kreativ innovation, hvor man kunne bruge os kunstnere i kommunens kulturforvaltning og/eller – institutioner. Vi kunne skabe nogle projekter, der kan være med til at give en platform, der kan ende i job.

HVORFOR: Lader man ikke a-kasserne varetage de møder med den jobsøgende, som de gør udmærket. De er mere innovative og engagerede i det hele menneske, har gode coachingforløb og ved, hvilke muligheder der er indenfor medlemmernes fag. Herudover har de netværksmøder og er hele tiden i udvikling for at tænke ud af boksen på, hvad man kan gøre for at hjælpe os i arbejde.

HVORFOR: Lader man ikke den jobsøgende selv vælge, hvor de vil til møder. Et sted at gå må være nok til at have tjek på os. De samme regler følger mig også både i jobcenter og i a-kasse.

HVORFOR: Er jobcentrenes måde at agere på så forskellige. F.eks. gør Københavns kommunes jobcenter meget for deres jobsøgende kunstnere. Der er rådgivning og netværksworkshop. De har skabt et netværk for virksomhedspraktik og løntilskudsjob for deres arbejdsløse kunstnere. Der er iværksætterrådgivning og alt det, der kan være med til at skabe arbejde. De kalder det for en fleksibel beskæftigelsesindsats, som går ud på ikke at proppe den ledige ned i en kasse, men tilpasse kasserne de ledige. Men Øv jeg er ikke borger i Københavns kommune. Jeg bor i Frederiksberg kommune, der ikke har disse tilbud til deres borgere.

HVORFOR: Er man som ledig og afhængig af jobcentrets tilbud afhængig af, hvilket postnummer man har.

HVORFOR: Kan jobcentrene være så forskellige. Det ligner et retssikkerhedsmæssigt problem, at der kan være så stor forskel på, hvilket tilbud man får som ledig borger i Danmark. Min sagsbehandler fra FTF-A prøvede at kontakte en kollega i Københavns kommunes jobcenter, for at høre om der var mulighed for, at de kunne tage et møde med mig i forhold til deres gode initiativer for kunstnere - men nej, viljen var der, men det kunne ikke lade sig gøre, da jeg hørte til i Frederiksberg kommune.

Jeg må konkludere af min oplevelse, at det ikke er jobcentret, der hjælper de ledige, men deres A-kasse.

Der snakkes meget om innovation og entreprenørskab blandt andet på skoleområdet. Det ville være dejligt at få lavet en kultur- og beskæftigelsespolitik, der kunne være med til at skabe en platform for os kunstnere.

At skabe job til kunstnere kan være svært at putte i kassetænkning.

Jeg ved, at jeg indeholder mange ressourcer og kompetencer gennem mine 35 år som scenograf og kunstner. Jeg er i fuld gang med at skabe et salgsmateriale og at omsætte det til mulige job. Det er som at skabe et nyt firma - det er en jungle, der er mange træer, der skal fældes, og nye der skal plantes. Det er spændende og nej, jeg skal ikke ud og vaske farveblyanter. Skal NYTTEJOB være en regel på min vej, tager jeg det med, hvem ved, måske jeg kan få et nyttejob i et dagcenter for ældre. Her kunne jeg sprede lidt kreativitet, måske sætte mig ned og lave et visuelt stamtræ og historier med de ældre til deres børnebørn eller oldebørn. Det kunne gå hen og blive en win win situation - at komme ud som huskunstner hos de ældre - de har vel også brug for innovation.

Det giver mening, men at vaske farveblyanter

TAK FORDI DU LÆSTE MIN HISTORIE OG LÆSTE MINE SPØRGSMÅL, SOM JEG VIL SE FREM TIL AT FÅ SVAR PÅ

Med venlig hilsen Scenograf og kunstner

Karin Trille Høy